U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **FVE 14 s.r.o.,** se sídlem Horní náměstí 14/17, Olomouc, zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem se sídlem Sokolská 44, Olomouc, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2011, čj. 6805/11-1200, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 4. 2012, čj. 10 Af 125/2012 - 10,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 22. 12. 2011, čj. 6805/11-1200, odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Českých Budějovicích (dále jen „finanční úřad“), kterým finanční úřad zamítl stížnost žalobce na postup plátce daně, společnosti E.ON Distribuce, a.s.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Krajský soud zastavil řízení usnesením ze dne 12. 4. 2012, čj. 10 Af 125/2012 – 10, neboť žalobce neuhradil soudní poplatek ve lhůtě, kterou mu určil ve výzvě k zaplacení soudního poplatku. Rozhodnutí o zastavení řízení bylo zástupci žalobce doručeno 13. 4. 2012. Zástupce žalobce podal 19. 4. 2012 k poštovní přepravě zásilku obsahující formulář, na kterém byly vylepeny kolkové známky v hodnotě odpovídající uhrazenému soudnímu poplatku z podané žaloby. Krajský soud vrátil uhrazený soudní poplatek usnesením ze dne 24. 4. 2012, čj. 10 Af 125/2012 - 16. Zdůraznil,

že žalobce podal žalobu ve správním soudnictví. Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci dne 13. 4. 2012. Soudní poplatek byl proto uhrazen až poté, kdy se stalo rozhodnutí o zastavení řízení pravomocným a poplatková povinnost již zanikla. Žalobce proto již nebyl k úhradě poplatku povinen. Usnesení o vrácení přeplatku bylo zástupci žalobce doručeno 26. 4. 2012.

[3] Žalobce brojil proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Namítl, že usnesení o zastavení řízení obsahovalo nesprávné poučení o možnosti podat kasační stížnost. Mělo obsahovat alespoň informaci o tom, zda se jedná o řádný či mimořádný opravný prostředek, protože od této skutečnosti se odvíjí právní moc doručeného rozhodnutí a má vliv na určení posledního dne pro zaplacení soudního poplatku. Žalobce proto uhradil soudní poplatek včas, protože byl soudem nesprávně poučen.

[4] Žalobce neuhradil soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 28. 5. 2012, čj. 8 Afs 36/2012 - 14, vyzval k zaplacení soudního poplatku do 5 dnů od doručení výzvy. Současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupci žalobce doručena 31. 5. 2012.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[6] Žalobce nezaplatil soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem. Neučinil tak ani následně. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] Zbývá doplnit, že se v této věci nejednalo o případ, kdy by trvání na splnění poplatkové povinnosti představovalo další řetězení problému, který byl předtím posuzován krajským soudem. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu totiž v řízení o kasační stížnosti, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení, které bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku, by opětovné trvání na podmínce uhrazení poplatku pro toto řízení ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 - 77, www.nssoud.cz). Takový postup má místo tehdy, pokud Nejvyšší správní soud přezkoumává správnost úvahy, zda byly v řízení před krajským soudem splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že splňoval v řízení před krajským soudem podmínky pro osvobození od soudních poplatků a krajský soud neměl zastavit řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku,

nebylo by účelné, aby jej Nejvyšší správní soud vyzýval k úhradě dalšího soudního poplatku z kasační stížnosti.

[8] V projednávané věci však nastala jiná procesní situace. Žalobce namítl nezákonnost usnesení krajského soudu o zastavení řízení, neboť se domníval, že nebyl náležitě poučen o opravných prostředcích a usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci jindy než očekával. Netvrdil, že měl být krajským soudem osvobozen od poplatkové povinnosti a tyto podmínky nadále trvají. Podal věcné námitky proti správnosti usnesení krajského soudu, vytýkal mu nesprávnost formulace poučení o opravných prostředcích. Požadavek na úhradu soudního poplatku z kasační stížnosti proto nepředstavuje v tomto případě řetězení téhož problému, kasační stížnost směřovala proti rozhodnutí, kterým se řízení před krajským soudem končí a Nejvyšší správní soud neshledal žádného důvodu, proč by řízení o kasační stížnosti nemělo podléhat poplatkové povinnosti.

[9] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. srpna 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu